

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3

สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

นางสาวกิตติกานต์ ชนบดีอำพน
ตำแหน่ง หัวหน้าสาขาวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ

งานวิจัยเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนานักศึกษา

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

ปีการศึกษา 2564

ชื่อเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์
ผู้วิจัย นางสาวกิตติกานต์ ธนบดีอำพน
ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์
ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยี
อรรณพวิทยพัฒน์ในด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านบทเรียนออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.3/1 ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ จำนวน 33 คน ได้มาจากการสุ่มอย่าง
ง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัย
เทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เพิ่มขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ ในการทำวิจัยนี้ขอขอบพระคุณ
อาจารย์ศิริ ชำมาชา ที่คอยให้คำปรึกษาและกรุณาสละเวลาให้คำแนะนำตลอดการทำวิจัยนี้

ขอขอบคุณท่านเจ้าของเอกสารอ้างอิงบทความ ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ การจัดทำวิจัยฉบับนี้
และได้รับการช่วยเหลือเป็นอย่างดีนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 ที่ให้
ความร่วมมือในการเรียนออนไลน์

อาจารย์กิตติกันต์ ธนบดีอำพน

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญตาราง	(5)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความสำคัญและที่มาของงานวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์	4
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	20
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	28
สรุปผล.....	28
อภิปรายผล	29

ข้อเสนอแนะ	29
บรรณานุกรม.....	30
ภาคผนวก	31
ประวัติผู้เขียน	43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีการสื่อสารในปัจจุบันนอกจากจะก้าวหน้าและเติบโตอย่างรวดเร็วในสังคม ตลอดจนส่งผลต่อสังคมในยุคของการเปลี่ยนผ่านในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งด้านการจัดการศึกษา สื่อเทคโนโลยีทางการสื่อสารเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล การเรียนรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด สื่อที่มีอิทธิพล ในสังคมยุคปัจจุบันก็คือสื่อเครือข่ายไร้สาย หรือการสื่อสารบนอุปกรณ์พกพาขนาดเล็ก เช่น สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นอุปกรณ์ในการเรียนการสอน ดังนั้นการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ จึงเป็นการเรียนที่สะดวกต่อผู้เรียน และสามารถเข้าถึงข้อมูลแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยบทเรียนจะประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และเนื้อหารายวิชาซึ่งแบ่งออกเป็นหน่วย การเรียนรู้ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษา และผู้สอนสามารถเข้าไปตรวจสอบผลการเรียนของนักเรียนได้ทุกที่ ไม่จำกัดเวลานับว่าเป็นบทเรียนที่ตอบสนองต่อผู้เรียนในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก (วัฒนา พลาชัย และวินัย เฟ็งภิญโญ, 2562)

การเรียนออนไลน์ (Online Learning) เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษาในประเทศมากขึ้น เนื่องจากความจำเป็นในการกระจายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เพื่อตอบสนองการเรียนในลักษณะทางไกล (Distance learning) กล่าวคือเป็นรูปแบบการเรียนซึ่งผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเดินทางมาเรียนในสถานที่เดียวกันในเวลาเดียวกัน โดยผู้เรียนจะต้อง ศึกษาเนื้อหาจาก Courseware ซึ่งเป็นสื่อการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ในการนำเสนอเนื้อหาความรู้ในลักษณะของสื่อประสม (Multimedia) โดยเน้นที่การออกแบบกิจกรรมซึ่งผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับเนื้อหา (Interaction) รวมทั้งมีแบบฝึกหัดและแบบทดสอบให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจได้ โดยเนื้อหาของบทเรียนจะมีการแบ่งไว้เป็นหน่วย ๆ (Module) เพื่อการศึกษาด้วยตนเอง ผู้เรียนมีหน้าที่ในการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งการสอบถามปัญหาต่าง ๆ กับเพื่อน ๆ ร่วมชั้นออนไลน์ หลังจากนั้นผู้สอนอาจนัดหมายผู้เรียนมาพบ (ในชั้นเรียนหรือในลักษณะออนไลน์ก็ได้) แต่ไม่ใช่เพื่อการสอนเสริมแบบการเรียนทางไกลในลักษณะเดิม หากผู้สอนสามารถใช้เวลาดังกล่าวเน้นย้ำประเด็นสำคัญ ๆ ที่ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนมักจะเกิดปัญหา หรือตอบปัญหาที่ผู้เรียนพบจากการที่ได้ศึกษาด้วยตนเองแล้วก่อนที่จะมาเข้าชั้นเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน เรื่อง การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหา ของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

สมมุติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน เรื่อง การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหา ของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ หลังการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ จำนวน 37 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหา

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ทำการทดลองภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสามารถนำมาใช้กับผู้เรียนแทบทุกระดับชั้น โดยขึ้นอยู่กับ การค้นหาปัญหาที่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน อันได้แก่

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา หมายถึง ผู้สอนสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นผู้เรียน โดยอาจเป็นการแนะนำแนวทาง ยกตัวอย่างสถานการณ์ หรือถามคำถามที่ให้เกิดต่อ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมองเห็นปัญหา

ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจกับปัญหา หมายถึง ผู้สอนจะกระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถามหรือการเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับปัญหาที่อยากรู้ โดยเน้นให้เกิดการระดมสมอง เพื่อหาแนวทางและวิธีการในการหาคำตอบ โดยมีครูผู้สอนคอยดูแลตรวจสอบเพื่อให้เกิดความถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษาค้นคว้า หมายถึง ผู้เรียนจะต้องดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบร่วมกัน โดยมีการกำหนดกติกา วางเป้าหมาย และดำเนินกิจกรรมตามระยะเวลาที่กำหนด โดยมีครูผู้สอนคอยให้คำชี้แนะและอำนวยความสะดวก

ขั้นที่ 4 สังเคราะห์ความรู้ หมายถึง ผู้เรียนแต่ละคนสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า โดยมีการนำเสนอกันภายในกลุ่ม เพื่อหาข้อสรุป ทบทวนและตรวจสอบความถูกต้อง โดยมีครูผู้สอนถามคำถามโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเกิดความคิดรวบยอด

ขั้นที่ 5 สรุปและประเมินค่าของคำตอบ หมายถึง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำข้อสรุปที่ได้มาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่

ขั้นที่ 6 นำเสนอและประเมินผลงาน หมายถึง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำองค์ความรู้ที่ได้ไปนำเสนอตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ โดยครูผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้จากการดำเนินงานของผู้เรียนตามสภาพจริง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบจากการทดสอบหลังเรียนและการทดสอบก่อนเรียนในกลุ่มทดลอง เรื่อง การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ โดยการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

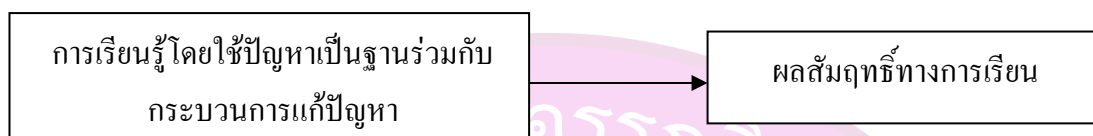
1. เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่เน้นทักษะ/กระบวนการแก้ปัญหา
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาวิธีสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

3. เป็นแนวทางในการวิจัยต่อในสาขาวิชาอื่น และตัวแปรด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา ผลการปฏิบัติงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์
2. วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียน

ความหมายที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียน

โฮลทซ์แมน (Holtzman, 1965 : 7) ได้กล่าวถึงนิสัยในการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมกรเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ

- 1) การใช้เวลาเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้เวลาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม และการทำงาน โดยรู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำเรื่องใดก่อนหลัง ไม่ผัดผ่อน หลีกเลียง รอเวลาทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร และปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันเวลา
- 2) วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนที่ถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า นิสัยในการเรียนเป็นพฤติกรรมที่สืบเนื่องมาจากทักษะในการเรียนและเทคนิคในการเรียนสำหรับนักศึกษาอาจถือได้ว่าเป็นเทคนิคในการเรียนอย่างหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำ โดยพฤติกรรมส่วนนี้มาจากเทคนิคในการเรียน รวมถึงการทำงานและใช้เวลาอย่างเหมาะสมของนักศึกษาด้วย

เครนตัน และบาร์คลีย์ (Cranston ;& Barclay. 1985 : 136) ได้ให้ความเห็นว่าพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน และเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การสอน ผู้สอน และสัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง วิธีการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าขณะนั่นเอง

เฟรดเดอริก , กิทเชน และแมคเคลวี (Frederick, Kichen ; & Mcelevee. 1947 : 10) กล่าวว่านิสัยในการเรียนและเทคนิคในการเรียนมิได้เกิดจากสัญชาตญาณหากแต่เป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนแก้ไข จัดเกล้า และพัฒนาจนถึงจุดสมดุลระหว่างที่นำไปกับผลงานที่ออกมาและนำไปใช้จริง

ไอแซกส์ , อาโนลด์ และเมลลี (Eysenck ; Arnold ;& Meili. 1972 : 92-93) กล่าวว่า นิสัยหมายถึงแนวโน้มที่แต่ละบุคคลจะแสดงพฤติกรรมจนเป็นกิจนิสัย และเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์ ดังนั้นนิสัยทางการเรียนจึงเป็นพฤติกรรมทางการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย

เครนตัน และบาร์คลีย์ (Cranston ;& Carclely. 1985 : 136) ได้ให้ความเห็นว่า พฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน และเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การสอน และสัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึงวิธีการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าขณะนั่นเอง

ธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2525 : 33) ได้อธิบายความหมายและลักษณะของพฤติกรรมในการเรียนพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกเพื่่อมุ่งพัฒนาในด้านความรู้เจตคติและทักษะตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ในวิชาต่างๆ

กึ่งกาญจน์ ปานทอง (2545 : 19) ได้อธิบายว่าพฤติกรรมการเรียน หมายถึงการปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนในห้องเรียนอย่างเหมาะสม ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การฟัง การอ่าน การจดโน้ตเพื่อช่วยจำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียนและการเตรียมตัวสอบ

จากข้อความข้างต้นอาจจะกล่าวได้ว่า นิสัยในการเรียน คือพฤติกรรมหรือการแสดงออกที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะวิธีการในการเรียน การรู้จักใช้เวลา การปฏิบัติตน ซึ่งปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนเกิดจากการเรียนรู้และสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม

ประเภทของวิธีการเรียนและพฤติกรรมการเรียน

เชอริล ริชแมน และแอนโทนี กาชา (ศักดิ์ชาย ชุศรีโคม. 2535 20 ; อ้างอิงจาก Sheril Reichman ; & Anthony. 1975 : 86-87) ได้แบ่งประเภทของวิธีการเรียนไว้ 6 แบบ คือ

1. แบบอิสระ ลักษณะผู้เรียนแบบนี้ชอบที่จะคิดและทำงานในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง
2. แบบหลีกเลี่ยง ผู้เรียนแบบนี้จะไม่สนใจการเรียนรู้นือหาวิชาในชั้นเรียนตามแบบแผน ทักษะของผู้เรียนแบบนี้เห็นว่าห้องเรียนเป็นสิ่งที่ไม่น่าสนใจ

3. แบบร่วมมือ ผู้เรียนแบบนี้รู้สึกว่าคนสามารถเรียนรู้ได้มากที่สุด โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้และความสามารถซึ่งกันและกัน

4. แบบพึ่งพา ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้เป็นแบบที่แสดงความอยากเรียนรู้น้อย และจะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่ถูกบังคับหรือกำหนดให้เรียน

5. แบบแบ่งชั้นเรียน แบบนี้ผู้เรียนเนื้อหาวิชาเพื่อที่จะทำคะแนนให้ได้ดีกว่าคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน

6. แบบมีส่วนร่วม ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้ต้องการที่จะเรียนรู้เนื้อหาวิชาและชอบเข้าชั้นเรียน มีความรับผิดชอบที่จะเรียนรู้ให้มากที่สุดจากชั้นเรียน

จากการแบ่งวิธีการเรียนข้างต้น สรุปได้ว่านักศึกษาแต่ละคนจะมีวิธีการเรียนหรือพฤติกรรมการเรียนที่เป็นลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป ตามความชอบของแต่ละคนในสภาพการเรียนต่างๆ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

เนกกุล กริแสง (2520 : 43-50) ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของวิธีเรียนของนักเรียนซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการเรียนว่า นักเรียนจะบรรลุจุดหมายในการเรียนที่ได้นั้นจะต้องมีวิธีการเรียนที่ถูกต้อง โดยวิธีการเรียนนั้นองค์ประกอบที่นักเรียนจะต้องให้ความสนใจคือ การฝึกฝน การรู้ผลงาน การแบ่งบทเรียนเป็นตอนๆ การใช้ประสาทรับรู้ช่วยในการเรียน เครื่องล่อใจ หมายถึง สิ่งของหรือสถานการณ์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ให้ทำกิจกรรมหรือแสดงพฤติกรรม และความเอาใจใส่ต่อการเรียน

รุ่งทิwa จักรกร (2527 : 21) ได้กล่าวพอสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนประกอบด้วย

1. ลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ที่อยากจะเรียนรู้ ความสามารถในการจำสิ่งที่เรียนรู้แล้ว ระดับความปัญญา เจตคติต่อการเรียนรู้ และสุขภาพจิต

2. ลักษณะของการเรียนรู้ สิ่งที่จะเรียนรู้ อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

2.1 บทเรียน ได้แก่ เนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของบทเรียนที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ คือ ความสั้น – ยาวของบทเรียน ความยาก – ง่ายของบทเรียน เป็นต้น

2.2 สื่อประกอบการเรียน ได้แก่ สื่อสารการเรียนต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่นๆ โดยลักษณะของสื่อประกอบของบทเรียนที่มีต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสม ของสื่อ

3. วิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้ของบุคคลอาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 การเรียนรู้โดยมีครูสอน

4. แรงจูงใจในการเรียน จะเป็นสิ่งที่กระตุ้น หรือแรงดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ออกมา ความต้องการอยากรู้ อยากพัฒนาตนเอง ให้ก้าวหน้า มีความพึงพอใจที่จะเรียน มีเจตคติที่ดีต่อบทเรียน ต่อครูผู้สอน ย่อมก่อให้เกิดผลการเรียนที่น่าพอใจ

สจัด อุทรานันท์ (2525 : 42) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนนั้น นอกจากวิธีการเรียนแล้ว ลักษณะของการเรียน อัตราการเรียนของผู้เรียนก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน

กล่าวโดยสรุปก็คือ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนนั้นประกอบด้วยลักษณะของนักเรียน ลักษณะของสิ่งที่เรียนรู้ วิธีการเรียนรู้และแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน ซึ่งตัวแปรที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามความมุ่งหวัง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนักเรียนเป็นสำคัญ

การพัฒนาพฤติกรรมการเรียน

พฤติกรรมการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดีก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่ดี ก็จะมีผลให้การเรียนต่ำ แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการเรียนสามารถพัฒนาได้ ดังที่มีผู้เสนอแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาให้เกิด พฤติกรรมการเรียน ไว้ดังนี้

ก่อ สวัสดิพานิช (2529 : 2) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน หรือวิธีการเรียนที่ดีนั้นว่า เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ยากในตอนต้น แต่ถ้าปฏิบัติติดต่อกันเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว วิธีเรียนนั้นก็จะติดเป็นนิสัยประจำตัว ซึ่งเป็นพฤติกรรมการเรียนที่ดี ได้แก่ การแบ่งเวลาสำหรับศึกษาไว้เป็นส่วนหนึ่ง เมื่อถึงเวลาเรียนก็เรียน ตั้งอกตั้งใจเรียน พยายามรักษาเวลา และทำตารางเวลาที่กำหนดไว้ให้ได้ทุกวัน หาสถานที่ที่ต้องการศึกษาให้เหมาะสม บังคับใจให้แน่วแน่ต่อการเรียน และทำงานต้องทำให้สำเร็จ กำหนดงานที่จะทำไว้ให้เหมาะสมกับความสามารถ

นอกจากนี้ สมิธ (Smith, 1970 : 2 - 35) ได้เสนอวิธีในการเรียนที่ดีขึ้นโดยการปรับปรุงด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็วและความเข้าใจในเนื้อหาการอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่าหรือทบทวนเรื่องราวเดิมซ้ำๆ ได้หลายครั้ง ในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหาจะต้องพยายามจำจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้นให้ได้

2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา ข้อเท็จจริงความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อจำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่ายชัดเจนหรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ

3. การจดโน้ต ส่วนที่สำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้

4. การทบทวนหลังจากที่ได้เรียนมาแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเรื่องที่ได้เรียนมาโดยใช้ช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เพื่อคงความรอบรู้ในเรื่องนั้นๆ ไว้

5. การเขียน การเขียนรายงานหรือทำการบ้านที่ไม่ได้ดีอาจเนื่องมาจากไม่รู้เรื่องนั้นจริงๆ ซึ่งปรับปรุงได้โดยการศึกษาให้เข้าใจ

6. การใช้ห้องสมุด

ทิพาวดี เอมะวรรณะ (2539 : 3 - 26) ได้เสนอวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนมองเห็นปัญหาของตน เมื่อผู้เรียนตระหนักว่าวิธีการเรียนในปัจจุบันของตนยังไม่ดีพอที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนตามที่ตนมุ่งหมายด้วยสาเหตุใดก็ตาม ก็แสดงว่าผู้เรียนเริ่มมองเห็นปัญหาของตนแล้ว

ขั้นที่ 2 มองวิธีการแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนต้องการปรับปรุงตนเองก็เริ่มต้นหาทางแก้ปัญหา ซึ่งระยะนี้เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เรียนจะแสวงหาผู้ช่วยเหลือ เช่น ปรึกษากับครู หรือขอรับบริการจากครูแนะแนว

ขั้นที่ 3 ดำเนินการแก้ปัญหา โดยมีหลักการที่ควรยึด 6 ประการคือ

1. สะสม (Gradualness) คือ การเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป สะสมวันละนิด ไม่ใช่หักโหมเฉพาะก่อนสอบเพียง 5 - 6 วัน

2. ทำซ้ำ (Repetition) คือ การป้องกันการลืมด้วยการท่องและทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ

3. ย้ำแรงเสริม (Reinforcement) อาจเป็นการให้รางวัลตนเอง ชมเชยตนเองเพื่อให้เกิดกำลังใจในการเรียน

4. เพิ่มความกระตือรือร้น (Active Learning) ต้องมีความใส่ใจเรื่องที่อ่านตลอดจนการคิดหรือการกระทำสิ่งที่ตนต้องการเสมอ

5. เน้นการปฏิบัติ (Practice) เมื่อศึกษาทฤษฎีแล้วควรลงมือปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและทำได้แม่นยำ

6. หาสิ่งเร้า (Stimulus Control) โดยอาศัยการจัดสิ่งแวดล้อมเข้าช่วยเป็นตัวกระตุ้น

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงวิธีในการเรียน อาจใช้วิธีการดังนี้

1. การจัดตารางเรียน เป็นการวางแผนล่วงหน้า จัดแบ่งเวลาที่เหมาะสมและเป็นตัวกระตุ้นให้เร่งทำงานโดยบรรลุเป้าหมาย
2. เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้ตนเองด้วยวิธีที่เหมาะสมกับตนเอง
3. เรียนจากตำราด้วยการอ่าน คิด สรุป และถามตนเอง
4. ฝึกการบันทึก เช่น การเขียนตัวโน้ต เขียนลคหลั่นกัน ใช้ปากกาต่างสีขีดหรือบันทึกตามลำดับความสำคัญ เป็นต้น
5. ฝึกเทคนิคการอ่านอย่างรวดเร็ว เช่น อ่านนำ การอ่านเป็นช่วงประโยค การอ่านเฉพาะใจความสำคัญ การอ่านคร่าวๆ หรืออ่านผ่านตา

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียนสรุปได้ว่า พฤติกรรมกรเรียนที่ดีนั้นจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นของแต่ละบุคคล ซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ ในการมีส่วนส่งเสริมพฤติกรรมกรเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน อันได้แก่ พฤติกรรมกรสอนของครู ความพร้อมหรือธรรมชาติของผู้เรียน สภาพแวดล้อม อุปกรณ์กรเรียน เพื่อนร่วมชั้น ทั้งนี้ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างจริงจังและต่อเนื่องของตัวนักเรียนเอง โดยเริ่มจากสำรวจว่าตนเองบกพร่องในพฤติกรรมใด เมื่อได้รับข้อมูลแล้วจึงนำไปปฏิบัติพร้อมกับหาวิธีปรับปรุงพฤติกรรมดังกล่าวให้เหมาะสมกับตนเอง เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไปอันจะนำไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียนในที่สุด

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

ความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู พฤติกรรมกรเรียนการสอนในชั้นเรียนระหว่างครูและนักเรียนแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

พฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกเพื่อสื่อความหมายระหว่างกันโดยการพูด

พฤติกรรมที่ไม่ใช่ทางวาจา (Non-Verbal Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนไม่ได้แสดงออกทางวาจา แต่เป็นการแสดงออกทางท่าทาง เช่น การเขียน การพยักหน้า หรือสั่นศีรษะ เป็นต้น

สรุปว่า พฤติกรรมของครูทั้งพฤติกรรมทางวาจาและพฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา ย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนการสอนและเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนทั้งสิ้น

ความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน

1. เป็นหัวใจของการศึกษา
2. เป็นปัจจัยพื้นฐานในการเรียนของผู้เรียน
3. ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการศึกษาคือสถานที่ที่มีความอบอุ่นและปลอดภัย
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการที่ดีของเจตคติทางด้านอารมณ์ สังคม และการเรียน

การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน

1. การใช้เวลาที่ดีร่วมกัน เช่น การกินข้าวกลางวันร่วมกันในบรรยากาศที่เป็นกันเอง
- การทำกิจกรรมนอกห้องเรียนร่วมกัน ครูมีการจัดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนต้องการ
2. หลักความใกล้ชิด การที่ครูแสดงความเอาใจใส่ ความสนใจ ให้ความใกล้ชิดกับผู้เรียน เป็นวิธีการหนึ่งในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน วิธีการแสดงความสนใจแก่ผู้เรียนทำได้หลายวิธี ดังนี้
 - 2.1 ครูจะต้องรู้จักผู้เรียนในชั้นทุกคน รู้จักชื่อจริง ชื่อเล่น ความสนใจของผู้เรียน แต่ละคน เช่น งานอดิเรก มีพี่น้องกี่คน จุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียนแต่ละคน
 - 2.2 ครูจะต้องแสดงความสนใจในสารทุกข์สุกดิบของผู้เรียนแต่ละคน
 - 2.3 ครูจะมอบเวลาของตนเพื่อผู้เรียน เวลาที่นอกเหนือจากงานสอน ได้แก่ เวลาเรียนจนหลัง หรือเลิกเรียน ช่วงพักระหว่างการเรียน เพื่อช่วยผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ว่าต้องการขอคำปรึกษา ต้องการขอคำแนะนำในการหารายได้พิเศษ ครูจะต้องพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือผู้เรียนได้ตลอดเวลา
 - 2.4 ครูจะต้องใกล้ชิด สัมผัสทั้งร่างกายและจิตใจ คำสั่งสอนและการกระทำของครู จะต้องสอดคล้องกัน เป็นต้นว่า ถ้าครูจะอบรมสั่งสอน ผู้เรียนเรื่องความซื่อสัตย์ ครูจะต้องปฏิบัติตนเป็นคนซื่อสัตย์ด้วย เช่นกัน ภาษีสัมผัส เป็นสิ่งจำเป็น การจับต้องตัวบ้าง จะเป็นสื่อทำให้ผู้เรียน รู้สึกถึงความใกล้ชิดสนิทสนม
 3. มีวิธีการตอบสนองต่อผู้เรียนที่เหมาะสม เน้นการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวก ครูต้องมีความไวต่ออารมณ์ของผู้เรียน รู้จักและเข้าใจผู้เรียนแต่ละคน มีวิธีการตอบสนองต่อผู้เรียนแต่ละคนที่แตกต่างกันเหมาะสม เช่น ใช้เวลาปรับตัวกับผู้เรียนที่ขี้กังวล วางระบบระเบียบที่ชัดเจนให้ผู้เรียนที่สมาธิสั้น แต่อย่าลืมให้ทุกอย่างเป็นไปในทางบวก ด้วยการให้คำชม ให้รางวัลกับพฤติกรรมที่ดีของเด็กรมากกว่าการลงโทษ
 4. ลดการบรรยายเพิ่มกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน
 5. เพิ่มบทสนทนาก้นอกห้องเรียนมากขึ้น
 6. เพิ่มกิจกรรมพิเศษที่หลากหลายและน่าสนใจ

ประโยชน์ของการมีปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างครูกับผู้เรียน

1. ช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างครูกับผู้เรียน
2. ช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดี เพราะสื่อความหมายได้เข้าใจกันระหว่างครูและผู้เรียน
3. ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายในทีละขณะได้รับความรู้ กล้าแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีความกลัว

อาการหวาดกลัวครู

4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธาในครูผู้สอน
5. ช่วยแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในชั้นได้

1.3 การเรียนการสอนแบบออนไลน์และวิธีการศึกษา

การเรียนการสอนแบบออนไลน์และวิธีการศึกษา

1. นวัตกรรมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงวิธีเรียนที่เป็นอยู่เดิมเป็นการเรียนที่ใช้เทคโนโลยีก้าวหน้าเป็นการศึกษาเรียนรู้ผ่าน ตามความสามารถและความสนใจของตน

2. ใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สร้างการศึกษาที่มีปฏิสัมพันธ์และการศึกษาที่มีคุณภาพสูง ที่ผู้คนทั่วโลกมีความสะดวกและสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ไม่จำกัดสถานที่และเวลาเป็นการเปิดประตูการศึกษาตลอดชีวิตให้กับผู้เรียน

3. ลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้แบบออนไลน์

4. การเรียนแบบออนไลน์ มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 4 ส่วน แต่ละส่วนจะต้องออกแบบให้เชื่อมสัมพันธ์กันเป็นระบบ ได้แก่ เนื้อหาของบทเรียน ระบบบริหารการเรียน การติดต่อสื่อสาร การสอบ /วัดผลการเรียน และรูปแบบการเรียนใน e-learning

เนื้อหาของบทเรียน ประกอบด้วย

- ข้อความ รูปภาพ เสียง วิดีโอ และมัลติมีเดียอื่นๆ จะถูกส่งไปยังผู้เรียนผ่าน Web Browser โดยผู้เรียน ผู้สอน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกคน สามารถติดต่อ ปฏิบัติแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันได้เช่นเดียวกับการเรียนในชั้นเรียนปกติ และอาศัยเครื่องมือการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย เช่น (e-mail, web-board, chat, Social Network) การเรียนรู้แบบออนไลน์จึงเป็นการเรียนสำหรับทุกคน, เรียนได้ทุกเวลา และทุกสถานที่ (Learn for all : anyone, anywhere and anytime)

ระบบบริหารการเรียน

เนื่องจากการเรียนแบบออนไลน์หรือ e-learning นั้นเป็นการเรียนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ระบบบริหารการเรียนที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง กำหนดลำดับของเนื้อหาในบทเรียน นำส่งบทเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไปยังผู้เรียน ประเมินผลความสำเร็จของ

บทเรียน ควบคุม และสนับสนุนการให้บริการทั้งหมดแก่ผู้เรียน จึงถือว่าเป็นองค์ประกอบของ e-learning. ที่สำคัญมาก.เราเรียกระบบนี้ว่า “ระบบบริหารการเรียน”.(LMS::e-Learning Management System)

การติดต่อสื่อสาร

การเรียนออนไลน์ มีความโดดเด่นและแตกต่างไปจากการเรียนทางไกลทั่ว ๆ ไปก็คือ การรูปแบบการติดต่อสื่อสารแบบ 2 ทาง มาใช้ประกอบในการเรียน เพื่อเพิ่มความสนใจ และความตื่นตัวของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนให้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ติดต่อสอบถาม ปรีกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างตัวผู้เรียนกับครูผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนคนอื่น ๆ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1) ประเภท real-time ได้แก่ Chat (message, voice) , White board / Text slide , Realtime Annotations, Interactive poll , Conferencing และอื่น ๆ

2) ประเภท non real-time ได้แก่ Web-board, e-mail

การสอบ / วัดผลการเรียน

- มีการสอบ / การวัดผลการเรียน
- การสอบ / การวัดผลการเรียนเป็นส่วนประกอบสำคัญของทุกรายวิชารูปแบบการวัดผลการเรียนอาจ

- วัดระดับความรู้ก่อนเข้าสมัครเข้าเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในบทเรียนหรือหลักสูตรที่เหมาะสมมากที่สุด ซึ่งทำให้การเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

- เมื่อเข้าสู่บทเรียนในแต่ละหลักสูตรก็จะมี การสอบย่อยท้ายบท

- การสอบใหญ่ก่อนที่จะจบหลักสูตร

- ระบบบริหารการเรียน อาจใช้จากระบบบริหารคลังข้อสอบ (Test Bank System) มาบริหารจัดการเพิ่มเติมได้

2. วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

ในอดีตวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์เดิมเป็นท้องถิ่น คุณพ่อเพิ่ม คุณแม่ละออ รุ่งเรือง ท่านได้ตั้ง ปณิธาน ไว้ว่า จะให้สถานที่แห่งนี้เป็นสถาบันการศึกษา ที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่เยาวชนไทย จึงได้จัดตั้งโรงเรียนอรรณพวิทยพัฒน์ในปีพ.ศ. 2516 เปิดสอนในระดับอนุบาล ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยให้ทายาทบริหาร และให้นายชนะ รุ่งแสง เป็นประธานกรรมการ

ต่อมาในปีการศึกษา 2524 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการได้ถูกก่อตั้งขึ้นโดยมี ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง เป็นผู้รับใบอนุญาตเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ภายใต้งาน โดยใช้โรงเรียนอรรถวิทย์เป็นสถานที่เรียน (เดิมใช้ชื่อว่าโรงเรียนอรรถวิทย์พัฒนวิชาการและได้เปลี่ยนชื่อเป็น”วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการในปีพ.ศ.2554”) ในระยะแรกที่เปิดทำการสอนมีนักศึกษาเพียง 120 คน มีอาจารย์ 5 ท่าน จนกระทั่งปีการศึกษา 2528 ได้มีการปรับปรุงขนาดใหญ่ โดยเปิดสอนเป็น 2 รอบ คือ รอบเช้าและรอบบ่าย มีนักศึกษาเพิ่มขึ้นเป็น 300 คน มีอาจารย์ 10 ท่าน และได้แยกบริเวณสถานที่ อาคารเรียน การบริหาร และการจัดการเป็นเอกเทศจากโรงเรียนอรรถวิทย์

นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ได้เจริญก้าวหน้าและพัฒนาตามลำดับ จนกระทั่งปีการศึกษา 2535 วิทยาลัยฯได้ก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 ชั้น จำนวน 12 ห้องเรียน โดยต่อเติมจากอาคารเดิมเป็นรูปตัวแอล ในปีเดียวกันนี้เองวิทยาลัยฯได้ขยายการรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ขึ้น โดยเปิดเรียน 2 สาขา คือ สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด รับนักศึกษาในปีแรกได้ 210 คน ทำให้มีนักศึกษาทั้งระดับ ปวช. และปวส. รวมทั้งสิ้น 1,595 คน

ในปีการศึกษา 2536 ได้ต่อเติมอาคารเรียนหลังที่ 2 จาก 3 ชั้น เป็น 4 ชั้น เพื่อรองรับนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น ในปีพ.ศ.2536 มีนักศึกษาทั้งสิ้น 2,286 คน แม้ว่าวิทยาลัยฯ จะเพิ่งก่อสร้างและต่อเติมอาคารเรียนหลังที่ 2 แต่เนื่องจากปริมาณนักศึกษามีเพิ่มมากขึ้น ทำให้อาคารสถานที่คับแคบและไม่เพียงพอ ดังนั้นในปีการศึกษา 2537 วิทยาลัยฯ จึงได้ก่อสร้างอาคารหลังที่ 3 ขึ้น ชื่ออาคารว่า “คุณพ่อเพิ่ม รุ่งเรือง” ลักษณะอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน 6 ชั้น ชั้นลอย 1 ชั้น จำนวน 44 ห้องเรียน ชั้นล่างสุดเป็นโรงอาหาร และที่พักผ่อน งบประมาณในการก่อสร้าง 30 ล้านบาท และใช้งบประมาณอีก 15 ล้านบาท ในการปรับปรุง อาคารเรียน และซื้อวัสดุครุภัณฑ์ใหม่ทั้งหมด ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ I.B.M. เครื่องพิมพ์ดีด OLYMPLA ห้อง SOUND LAB เครื่องคำนวณ และครุภัณฑ์อื่น ๆ

อาคารหลังนี้ถือว่าเป็นอาคารที่สมบูรณ์ มีความทันสมัยและเพียงพอด้วยเครื่องอำนวยความสะดวก โดยติดตั้งเครื่องปรับอากาศทุกห้อง ติดตั้งลิฟท์ 1 ตัว ทุกห้องสามารถรับสัญญาณดาวเทียม มีห้องพักอาจารย์ทุกชั้น มีห้องน้ำ-ห้องส้วมทุกชั้น ตั้งแต่ชั้นที่ 4 ถึงชั้นที่ 6 มีระเบียงนอกอาคาร เพื่อการพักผ่อน

ปีการศึกษา 2540 วิทยาลัยฯ ได้เปิดทำการสอนระดับ ปวส. โดยใช้สื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) นอกเหนือจากการใช้สื่อการสอนเป็นภาษาไทยที่มีอยู่เดิม สาขาวิชาที่

เปิดทำการสอน ได้แก่ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (Business Computing) และการตลาด (Marketing) การเรียนการสอนได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น อาจารย์ผู้สอนเป็นชาวต่างประเทศ จากประเทศสหรัฐอเมริกา ฟิลิปปินส์ แคนาดา และอังกฤษ

ปีการศึกษา 2542 วิทยาลัยฯ ได้สร้างอาคารขึ้น 1 หลัง ชื่ออาคารว่า “อาคารรุ่งเรือง 1” ลักษณะอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน 4 ชั้น ภายในอาคารประกอบด้วยชั้นล่างจัดเป็นสำนักกิจการนักศึกษา ชั้นที่สองจัดเป็นสำนักวิชาการและห้องรับรอง ชั้นที่สามจัดเป็นสำนักประกันคุณภาพ, ศูนย์วิจัยและพัฒนา, ศูนย์แนะแนวและจัดหางาน ส่วนชั้นที่สี่จัดเป็นห้องประชุม จำนวน 120 ที่นั่ง อาคารหลังนี้เป็นอาคารทันสมัย มีเครื่องอำนวยความสะดวกครบครัน สามารถให้บริการได้ทุกบุคลากรในวิทยาลัยฯ และนอกวิทยาลัยฯ

ปีการศึกษา 2543 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการมีนักศึกษาประมาณ 3,200 คน อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศกว่า 120 ท่าน เป็นสถาบันการศึกษาที่มีความเพียบพร้อม ทันสมัย ในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนครบวงจร นอกจากการเรียนการสอนระดับ ปวช. และปวส. วิทยาลัยฯ ได้ขยายการศึกษาให้สูงขึ้น โดยได้จัดตั้งวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เมื่อปีการศึกษา 2543 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ในปีการศึกษาแรกได้เปิดทำการสอนเพียงคณะเดียว คือ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี การตลาด และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สำหรับปีการศึกษา 2545 ได้ขยายหลักสูตรเพิ่มขึ้น ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะนิติศาสตร์ และปริญญาโทสาขาบริหารการศึกษา และสาขาบริหารธุรกิจ ทุกหลักสูตรของวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก ได้รับการรับรองจากทบวงมหาวิทยาลัย และ ก.พ. มีศักดิ์และสิทธิ์เท่ากับมหาวิทยาลัยของรัฐทุกประการ

ปีการศึกษา 2544 รวมเวลา 20 ปี วิทยาลัยฯ จัดการศึกษาโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม มีการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่าง ๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน อันจะนำไปสู่ความ เป็นสากลเสริมสร้างทัศนะวิสัย พร้อมทั้งจะก้าวไปกับโลกแห่งอนาคต วิทยาลัยฯ จัดการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ดีมีมาตรฐานสูง จึงได้รับรางวัลพระราชทาน รางวัลชมเชยการจัดการเรียนการสอนดีเด่นระดับอุดมศึกษา และได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการ

ปีการศึกษา 2545 ได้รับประเมินคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้ประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สผ.) ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 20 -22 พฤศจิกายน 2545 ซึ่งถือว่าวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษามีมาตรฐานการเรียนการสอนสูง เป็นสถาบันการศึกษาที่ผู้ปกครองให้ความไว้วางใจ โดยส่งบุตรหลานมาศึกษาเล่าเรียนเป็นจำนวนมากทุก ๆ ปี ตลอดมา

ครั้งที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้ประเมินภายนอกสถานศึกษา สผ. ระหว่างวันที่ 24-26 กรกฎาคม 2549 ผลการประเมินอยู่ในระดับคะแนน 4.55 ดีมาก

ครั้งที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้ประเมินภายนอกสถานศึกษา สผ. ระหว่างวันที่ 3-5 สิงหาคม 2554 ผลการประเมินอยู่ในระดับดี

ปีการศึกษา 2546 นักศึกษาได้รับรางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย พร้อมครองถ้วยพระราชทานของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในการเข้าร่วมการแข่งขันการประกวดมารยาทไทยและการสมาคม ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2547 จัดโดยสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับสมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2547 โดยมีสถาบันการศึกษาทั้งในกรุงเทพมหานครและจากจังหวัดต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศเข้าร่วมการแข่งขันรวม 36 สถาบัน

ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยฯ ได้รับเกียรติจากสมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย และสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันทักษะวิชาชีพครั้งที่ 20 ประจำปี 2548 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในกลุ่มกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เข้าร่วมการแข่งขันกว่า 50 สถาบัน โดยวิทยาลัยฯ มีความพร้อมทั้งทางด้านอาคาร สถานที่ อุปกรณ์และบุคลากร การจัดการแข่งขันประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

นักศึกษาได้รับรางวัลชนะเลิศพร้อมครองถ้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จากการประกวดวงโยธวาทิตนักเรียนนิสิต นักศึกษาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 22 ประจำปี 2549 จัดโดยสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการร่วมกับธนาคารทหารไทย จำกัด(มหาชน) ซึ่งเป็นการชนะเลิศ 4 สมัยติดต่อกัน (ปี 2546, 2547, 2548, 2549)

นักศึกษาได้รับรางวัลชนะเลิศ พร้อมครองถ้วยรางวัลพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จากการประกวดวงโยธวาทิตยามาฮ่าแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 10 ประจำปี 2548

นักศึกษาได้รับรางวัลรองแชมป์โลก อันดับ 1 จากการประกวดวงโยธวาทิตชิงแชมป์โลก “The 15 World Music Contest 2005” จากประเทศเนเธอร์แลนด์ พร้อมถ้วยรางวัลชนะเลิศประเภทคะแนนสูงสุดประจำวัน

นักศึกษาได้รับรางวัลชนะเลิศ พร้อมครองถ้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จากการประกวดดุริยางค์ เครื่องเป่านานาชาติ ครั้งที่ 7 ปี 2548 โดยวิทยาลัยดุริยางค์ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นการชนะเลิศครั้งที่ 2 (ปี 2546 และปี 2548)

ปีการศึกษา 2549 วิทยาลัยเทคโนโลยีรรอวิทยพัฒน์วิชาการ ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก เมื่อวันที่ 24-26 กรกฎาคม 2549 ผลการประเมินคุณภาพภายนอกอยู่ในระดับ “ดีมาก” ได้มาตรฐาน ซึ่งนำไปสู่การรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา คือ “รับรองมาตรฐาน”

ปีการศึกษา 2549, 2550 วิทยาลัยฯ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดดุริยางค์เครื่องเป่านานาชาติ ครั้งที่ 8 และได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 และอันดับ 2 การประกวดดุริยางค์เครื่องเป่านานาชาติ ครั้งที่ 9 และการประกวดแข่งขันดรัมไลน์ ซึ่งถ้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

ปีการศึกษา 2552 วิทยาลัยเทคโนโลยีรรอวิทยพัฒน์วิชาการ ได้รับความสำเร็จทั้งด้านวิชาการและด้านกิจกรรมมากมาย

ปีการศึกษา 2553 วิทยาลัยฯ ได้รับรางวัลชนะเลิศ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช การประกวดวงโยธวาทิต นักเรียน นักศึกษา ประเภท ก ครั้งที่ 29

-ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในการประกวดดรัมไลน์ ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ครั้งที่ 6 ประจำปี 2553

ปีการศึกษา 2554 “วิทยาลัยฯ ได้รับรางวัลเหรียญทอง และรองชนะเลิศอันดับ 1 ในการประกวดวงโยธวาทิตนักเรียน นักศึกษา ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ 30 ปีการศึกษา 2554 “The Royals’ Cups and Marching Band Contest 30th, 2011” ประเภท ก

- ได้รับรางวัลเหรียญทอง และชนะเลิศด้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ระดับมัธยมศึกษาไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการประกวดวงโยชวาทิต ทูวیشنส์-ยามาฮาแห่งประเทศไทย ซึ่งด้วยพระราชทานฯ ประจำปี 2554 “True Visions-Yamaha All Thailand Marching Band Competition 2011”

3. การจัดการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning)

การจัดการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) การจัดการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน มีลักษณะสำคัญโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้อย่างแท้จริง แล้วจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย ให้มีจำนวนกลุ่มละประมาณ 5 – 6 คน ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ให้คำแนะนำ ซึ่งครูจะใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะของปัญหาที่นำมาใช้นั้นต้องมีลักษณะคลุมเครือ ไม่ชัดเจน มีวิธีแก้ไขปัญหาค่อนข้างหลากหลาย อาจมีคำตอบได้หลายคำตอบได้แก่ 1) กำหนดปัญหา 2) ทำความเข้าใจปัญหา 3) ดำเนินการศึกษาค้นคว้า 4) ตั้งกระทู้ความรู้ 5) สรุปและประเมินค่าของคำตอบ 6) นำเสนอและประเมินผลงานโดยผู้เรียนเป็นผู้แก้ปัญหาโดยการแสวงหาข้อมูลใหม่ๆ ด้วยตนเอง การวัดและประเมินผล ใช้การประเมินผลจากสถานการณ์จริง ดูจากความสามารถในการปฏิบัติของผู้เรียนในขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้และพิจารณาจาก ผลงานที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ (กมลฉัตร กล่อมอ้อม, 2560)

บทบาทของครูผู้สอน

การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้สอนจะมีบทบาทที่แตกต่างไปจากการเรียนการสอนแบบเดิม คือ ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญที่ทำหน้าที่ให้ความรู้ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน เพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนรักในวิชาชีพนั้นให้มีวิธีที่ถูกต้องและเสริมสร้างสติปัญญาในระดับสูง นอกจากนี้อาจารย์ยังมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน สร้างบทเรียนที่เป็นสถานการณ์ปัญหาที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเนื้อหาที่เป็นแนวคิดสำคัญของปัญหานั้น ตลอดจนการประเมินผลการเรียน (กมลฉัตร กล่อมอ้อม, 2560)

บทบาทของผู้เรียน

เป็นการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะแสวงหาความรู้เพื่อแก้ปัญหา ดังนั้นลักษณะของผู้เรียนที่เรียนด้วยการใช้ปัญหาเป็นหลัก จะประสบความสำเร็จผู้เรียนจะต้องมีลักษณะ 5 C ดังนี้ (กมลฉัตร กล่อมอ้อม, 2560)

1) ความรู้ความสามารถ (Competence) ความรู้ความสามารถเดิมที่เหมาะสมกับปัญหาที่เรียน เป็นสิ่งที่อาจารย์ต้องตระหนักเพราะผู้สอนเตรียมปัญหาที่ย่างยากซับซ้อน ไม่สัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้เรียนแล้วจะทำให้ผู้เรียนเกิดความลาบากและเสียเวลามากในการกำหนดทิศทางแสวงหาความรู้เพื่อนำมาแก้ปัญหา

2) ความสามารถในการติดต่อกับผู้อื่น (Communication) ความสามารถในการติดต่อสื่อสารความหมายกับผู้อื่น เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย การติดต่อสื่อสารจะช่วยให้การเรียนรู้ในกลุ่มมีประสิทธิภาพ

3) ความตระหนักในความสำคัญ (Concern) ผู้เรียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและดำเนินให้บรรลุเป้าหมาย

4) ความกล้าในการตัดสินใจ (Courage) การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจในข้อมูลนั้น ดังนั้นผู้เรียนจะต้องมีความกล้าในการตัดสินใจ เช่น การตัดสินใจตั้งสมมติฐานเพื่อนามาแก้ปัญหา

5) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity) ลักษณะนี้มีความสำคัญยิ่งที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้น และต้องใช้เวลาในการพัฒนาอย่างใดก็ได้การจัดการเรียนรู้แบบนี้ จะช่วยพัฒนาให้เกิดได้ต่อเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นนอกจากบทบาทที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยวิธีการแก้ปัญหาแล้ว ผู้เรียนจะต้องเรียนเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 6-8 คน ดังนั้นบทบาทของผู้เรียนในกลุ่มย่อยจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะทำให้การทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์

แนวทางการวัดและประเมินการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

1) การประเมินจากสภาพจริง (Authentic Assessment) หมายถึง การประเมินความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน จากการแสดงออก การกระทำหรือผลงานเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ในขณะที่ผู้เรียนแสดงออกในการปฏิบัติกิจกรรมหรือสร้างชิ้นงาน ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการคิดระดับสูง กระบวนการทำงานและความสามารถในการแก้ปัญหาหรือการแสวงหาความรู้ การประเมินจากสภาพจริงจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อมีการประเมินหลายๆ ด้าน โดยใช้วิธีประเมินหลากหลายวิธีในสถานการณ์ต่างๆ ที่สอดคล้องกับชีวิตจริงและต้องประเมินอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มากพอที่จะสะท้อนถึงการพัฒนาและความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนได้

2) การวัดและประเมินผลด้านความสามารถ (Performance Assessment) ความสามารถของผู้เรียนประเมินได้จากการแสดงออกโดยตรงจากการทำงานต่างๆ จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นของจริงหรือใกล้เคียงกับสภาพจริง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ศศิวิมล เกลียวทอง(2556 : บทคัดย่อ)การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์และค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตมโนทัศน์ลักษณะมุ่งอนาคต การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพภายในครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ที่ส่งผลต่อทักษะชีวิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 786 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามทักษะชีวิต แบบสอบถามอัตมโนทัศน์ แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .927 .771 .877 .901 .919 .893 .797 และ .887 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression: MR)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัย ได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตมโนทัศน์ลักษณะมุ่งอนาคต การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับทักษะชีวิต มีค่าเท่ากับ .706 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยกับทักษะชีวิตมีค่าเท่ากับ 0.498 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 8 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะชีวิตได้ร้อยละ 49.80

2. ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตมโนทัศน์ลักษณะมุ่งอนาคตการสนับสนุนทางสังคม และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลทางบวกต่อทักษะชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้าน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูส่งผลต่อทักษะชีวิต(Y) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะมุ่งอนาคตส่งผลทางบวก ต่อทักษะชีวิตมากที่สุด โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .316รองลงมาคือปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ

เพื่อน การสนับสนุนทางสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพในครอบครัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.207, 0.195, 0.090, 0.068, 0.057, 0.056 และ -0.029 ตามลำดับ

กานดา คำมาก และคณะ (2558) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (2) เพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไปที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2556 จำนวน 343 คน การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน วิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ พฤติกรรมการเรียน
2. สาเหตุของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 คือ นักศึกษาขาดความมีระเบียบวินัยทางการเรียน ไม่ให้ความสำคัญกับการเข้าเรียน แบ่งเวลาไม่เป็นทั้งในเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัว ไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่ทบทวนบทเรียนหลังเลิกเรียน เวลาสงสัยมักไม่กล้าถามอาจารย์ โดยตรง ทำให้ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและมีปัญหาในการสอบ มีปัญหาในการคบเพื่อน นอกจากนั้น แล้วสิ่งที่ปัญหาเหมือนกันของผู้เรียนในกลุ่มนี้ คือ นักศึกษาติดอยู่ในโลกสังคมออนไลน์ (Social Network) มากเกินไป ทำให้มีผลต่อการใช้เวลาในแต่ละวันจนทำให้เสียการเรียน ซึ่งมีผลเกี่ยวเนื่องไปถึงการขาดเรียน เนื่องจากการตื่นสายจากการใช้เวลาในตอนกลางคืนมากเกินไป สำหรับแนวทางการแก้ไขให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 คือ มหาวิทยาลัยควรมีการสอนเพิ่มเติมในรายวิชาพื้นฐานที่มีนักศึกษาตกเป็นจำนวนมาก โดยไม่คิดค่าสอน เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาที่ทางบ้านมีฐานะไม่ดีจะได้ไม่ต้องเสียเงินเรียนพิเศษเพิ่ม และในบางรายวิชาควรมีคะแนนการเข้าชั้นเรียนด้วย เพื่อเป็นแรงจูงใจในการกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา มีวิธีการศึกษาดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 37 คน ได้มาจากการสุ่มแบบอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ เพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ ตลอดจนวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบออนไลน์
2. สร้างข้อคำถามความพึงพอใจให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ อาจารย์กันตชาติ เมธาโชติมณีกุล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องเหมาะสมทางด้านภาษา

และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงหรือแก้ไขถ้อยคำ และเรียงลำดับเรื่องของแบบสอบถามให้เหมาะสม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

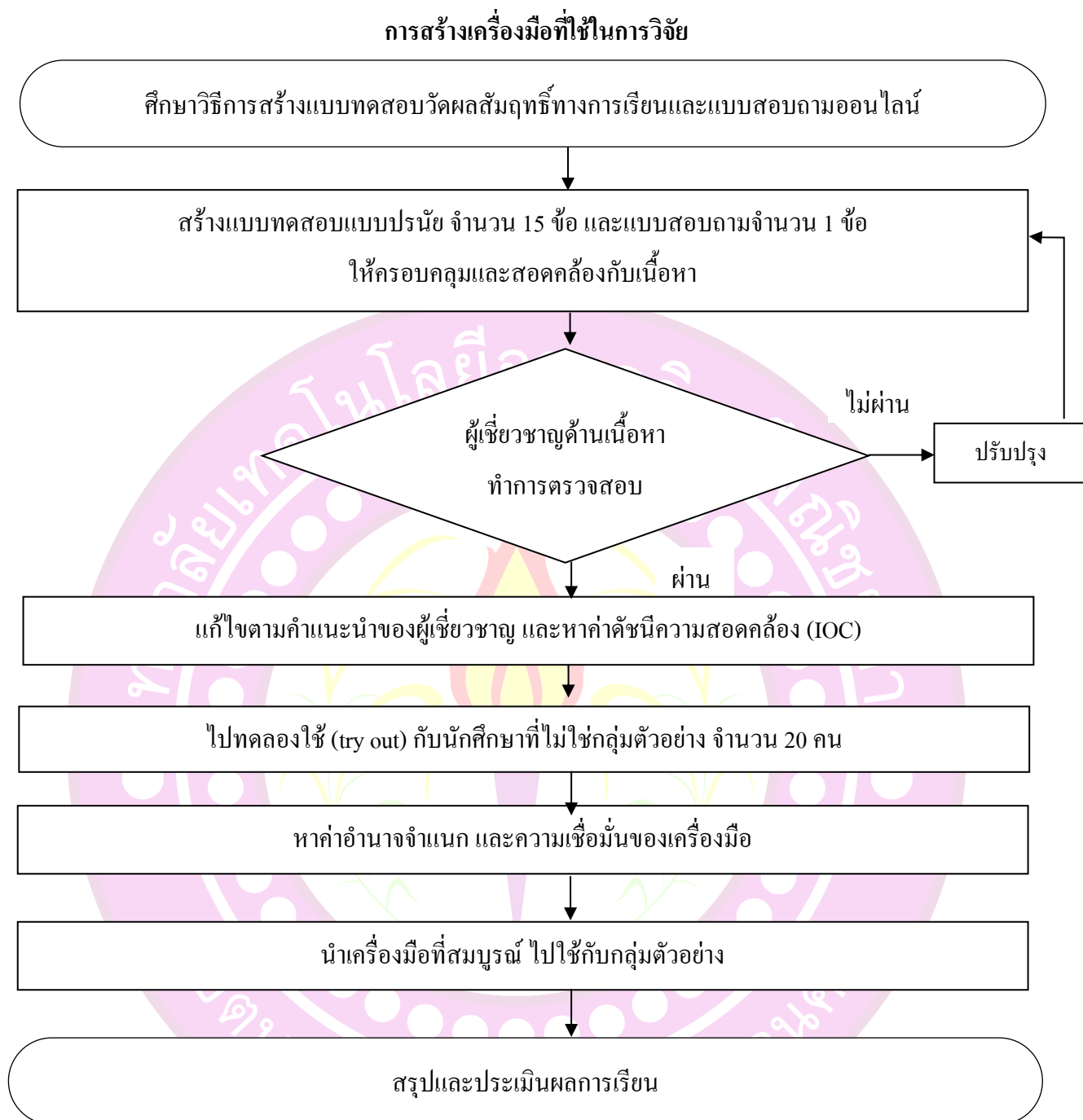
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (try.out) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

5. นำผลของการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item-Total Correlation) โดยการหาค่าสัมพันธระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

6. นำผลของการทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach งานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการทดลอง โดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ เพื่อเก็บข้อมูลวิเคราะห์และแปลผล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย / การวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3/1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา ในด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านบทเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเกณฑ์สถิติพื้นฐาน

ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ค่าร้อยละ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{f}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์บอกระดับความคิดเห็นเสนอแนะ โดย John. W. Best ดังนี้

ถ้า $\bar{x}$ = 4.50 – 5.00	หมายถึงระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ถ้า $\bar{x}$ = 3.50 – 4.49	หมายถึงระดับความคิดเห็นมาก
ถ้า $\bar{x}$ = 2.50 – 3.49	หมายถึงระดับความคิดเห็นปานกลาง
ถ้า $\bar{x}$ = 1.50 – 2.49	หมายถึงระดับความคิดเห็นน้อย
ถ้า $\bar{x}$ = 1.00 – 1.49	หมายถึงระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D$ แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

x แทนค่าคะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

f แทนค่าความถี่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเพศ

ตอนที่ 2 ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	3	8.11
หญิง	34	91.89
รวม	37	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 91.89 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 8.11

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบคะแนนกลางภาค กับ ปลายภาคเรียน

Class	เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	คะแนน กลางภาค	คะแนน ปลายภาค	การเปรียบเทียบ ค่าคะแนน
ปวช.3/1	1	จุฑากิตติ วงศ์ฮาด	39 / 60	49 / 60	+10
ปวช.3/1	2	นางสาวกัญญาพัชร เมฆพยัพ	40 / 60	53 / 60	+13
ปวช.3/1	3	น.ส. ประภาศิณี บุญศรี	36 / 60	56 / 60	+20
ปวช.3/1	4	ชนากานต์ มีมา	31 / 60	50 / 60	+19
ปวช.3/1	5	นางสาว โนรา	22 / 60	51 / 60	+29
ปวช.3/1	6	นาย.ภูวนัย กริชนารายณ์	43 / 60	44 / 60	+1
ปวช.3/1	7	น.ส.จิราพร สุทัศน์	33 / 60	46 / 60	+13

ปวช.3/1	8	น.ส.วาสนา พิมพ์ทรัพย์	47 / 60	51 / 60	+4
ปวช.3/1	9	น.ส.ทรายแก้ว แหนบสุข	45 / 60	53 / 60	+9
ปวช.3/1	10	มาริษา บุญพ่อง	22 / 60	41 / 60	+19
ปวช.3/1	11	นางสาวมนัสรา สีกำปิง	44 / 60	53 / 60	+9
ปวช.3/1	12	ณิชา ธรรมวดีสุข	38 / 60	53 / 60	+15
ปวช.3/1	13	นางสาวธิดิยา หงษ์ไม้	34 / 60	52 / 60	+16
ปวช.3/1	14	สุพัตรา สาปลั่ง	34 / 60	35 / 60	+1
ปวช.3/1	16	กรกฏ ทองฟู	51 / 60	57 / 60	+6
ปวช.3/1	17	นายธนวัฒน์ แสงดิษฐ์ธินิ	52 / 60	59 / 60	+7
ปวช.3/1	18	น.ส.ปนัดดา ธงชัย	52 / 60	56 / 60	+4
ปวช.3/1	19	นางสาวดวงหทัย เป้นประโคน	46 / 60	54 / 60	+8
ปวช.3/1	20	นางสาว สิริยาภรณ์ เชื้อชัย	26 / 60	51 / 60	+25
ปวช.3/1	21	นางสาวนวิรัตน์ ศรีรัตน์	22 / 60	51 / 60	+29
ปวช.3/1	22	นางสาว แพรวา ชันสกุล	52 / 60	58 / 60	+6
ปวช.3/1	23	สุนิสา หมั่นจิตร	41 / 60	51 / 60	+10
ปวช.3/1	24	สุนิสา คงคาลัย	42 / 60	55 / 60	+13
ปวช.3/1	25	ก่องพงศ์ มีอำพันธ์	52 / 60	51 / 60	-1
ปวช.3/1	26	พลอยลพัฒน์ ยอดเสาดิกุล	25 / 60	11/60	+14
ปวช.3/1	27	ฉัตรฤทัย พากเพียร	39 / 60	48 / 60	+9
ปวช.3/1	28	น.ส.ศิริรัตน์ แก้วดวงดี	48 / 60	54 / 60	+6
ปวช.3/1	29	ณัฐกรานต์ ทองแก้ว	46 / 60	50 / 60	+4
ปวช.3/1	30	น.ส. สุชาธิณี คงกัลป์	36 / 60	43 / 60	+7
ปวช.3/1	31	นิจวรรณ บุราเกษ	43 / 60	51 / 60	+8
ปวช.3/1	32	น.ส.พรพิมล สุขประเสริฐ	34 / 60	47 / 60	+13
ปวช.3/1	33	นส.ภักรินทร์โกวินชนะกาญจน์	40 / 60	48 / 60	+8
ปวช.3/1	34	ปาริสา เฝ้าหนองคู	31 / 60	47 / 60	+16
ปวช.3/1	35	นางสาวภัทรา สงวนทรัพย์	32 / 60	45 / 60	+13
ปวช.3/1	36	นางสาว ลักษมี พริ้งเพราะ	43 / 60	54 / 60	+11
ปวช.3/1	37	นางสาว ปิยาพร ต่างสันเทียะ	51 / 60	56 / 60	+5
ปวช.3/1	38	วิศรา แบนเนียร	41 / 60	48 / 60	+7

หมายเหตุ : + หมายถึง ค่าคะแนนเพิ่มขึ้น
- หมายถึง ค่าคะแนนลดลง

จากตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน เรื่อง การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 สาขาวิชาการจัดการบัญชี

	N	หลังเรียน		ก่อนเรียน		T	df	P
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	37	49.54	8.05	39.15	8.84	7.80**	37	.000

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ สามารถสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ได้นำเสนอแล้วนั้น ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) มีลักษณะสำคัญโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งครูจะใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น ให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะของปัญหาที่นำมาใช้นั้นต้องมีลักษณะคลุมเครือ ไม่ชัดเจน มีวิธีแก้ไขปัญหาค่อนข้างหลากหลาย อาจมีคำตอบได้หลายคำตอบ (กมลฉัตร กล่อมอ้อม, 2560)

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรแสวงหาเครื่องมือหรือนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนอยู่เสมอ เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่มากขึ้น และเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ เพื่อฝึกให้นักศึกษาเกิดความรับผิดชอบในตนเองมากขึ้น

2. ควรลองเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบนี้กับแบบอื่นๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ หรือชั้นอื่น ๆ เพื่อนำข้อมูลไปปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาและการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนต่อไป

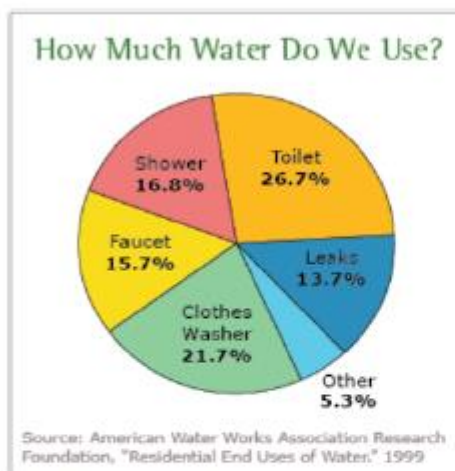
บรรณานุกรม

- จิตสุภา สวนประเสริฐ. (2543). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ธีรยุทธ์ เสนิงส์ ณ อยุธยา. (2525). “พฤติกรรมในการเรียนการสอน,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมกรสอนประถมศึกษาหน่วยที่6-10. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดพับลิชชิง.
- นภาพร เมฆรักษาวนิช.(2515). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะดีในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อัดสำเนา.
- บุษกร เพชรวิวรรณ. (2519). ทักษะดีของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูในโรงเรียนภาคกลาง ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. (2563). คู่มือการจัดการเรียนการสอนออนไลน์. จาก https://www.ubu.ac.th/web/files_up/00114f2020033113083125.pdf.
- วาสนา พิทักษ์สาธิต. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมที่บ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อัดสำเนา.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

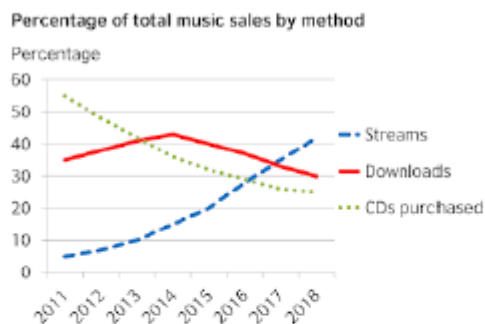
5 What is the title of graph? *

ทำเครื่องหมายเพียงหนึ่งข้อ

- ☐ How much water do we use?
- ☐ American Water works Association Research
- ☐ Toilet
- ☐ Others

10 Which one is the legend of graph? *

ทำเครื่องหมายเพียงหนึ่งข้อ

- ☐ percentage of total music sales by method.
- ☐ streams / downloads / CDs purchased
- ☐ 2014
- ☐ 2016

T-Test

[DataSet₀]

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 after	49.54	38	8.051	1.306
before	39.15	38	8.838	1.434

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 after & before	38	.531	.001

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	after - before	10.387	8.207	1.331	7.690	13.085	7.802	37	.000

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวกิตติกานต์ ธนบดีอำพน

วัน เดือน ปีเกิด

22 กุมภาพันธ์ 2522

สถานที่เกิด

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

วุฒิการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

ปีการศึกษา 2539

สำเร็จปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต

(การบริหารการโรงแรม) จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ปีการศึกษา 2545

ตำแหน่งหน้าที่

หัวหน้าสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

การงานปัจจุบัน

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ

สรรพวุธ บางนา กรุงเทพฯ

